

Forfatter: Holberg, Ludvig

Titel: Udrag fra Første Brev til en højvelbaaren Herre. 1728

Citation: Holberg, Ludvig: "Værker i tolv bind 1: Natur- og folkeret", i Holberg, Ludvig: *Værker i tolv bind 1: Natur- og folkeret*, udg. af F. J. BILLESKOV JANSEN ; Volmer Rosenkilde , Rosenkilde og Bagger, 1969-1971, s. 37. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-holberg12-shoot-idm140252802378496/facsimile.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Værker i tolv bind 1: Natur- og folkeret

Sønner. Jeg fik denne Stilling, men blev kun i den et Par Maaneder, da jeg snart kom til at betragte den som det rene Trællearbejde. Denne Magister Smed havde i sin Ungdom gennemvandet de fleste af Europas Egne; jeg studerede i ledige Timer hans Dagbøger, som ordentlig gjorde mig opsat paa at komme ud at rejse. Min Penge-mangel var ganske vist en Hindring, men Vanskelig-hederne gav mig kun mere Blod paa Tanden. Jeg bad om min Afsked og fik den, til største Ærgrelse baade for mine Venner og min Principal; hans Børn havde nemlig gjort gode Fremskridt ved min Undervisning.

Da jeg nu igen stod paa egne Ben skrabede jeg alt det sammen som kunde gøres i Penge: rørlig og urørlig Ejend-om, Rettigheder, Privilegier, alt hvad der kunde sættes paa Auktion blev solgt; med andre Ord: jeg prøvede lige-som Guldmagerne at lave Guld af hvad som helst. Men da jeg gjorde mit Regnskab op, saa jeg at jeg kun havde faaet knap tres Daler ud af det. Ikke desto mindre holdt jeg fast ved min Beslutning og indskibede mig til Holland. Penge havde jeg jo ikke mange af, men jeg haabede at kunne slaa mig igennem ved Hjælp af mine Kundskaber. Jeg kunde lidt Fransk og Italiensk og haabede at kunne klare mig ved at undervise i disse Sprog naar Kassen var løbet tør. Naar jeg har fattet en Beslutning kan ti vilde Heste ikke rokke mig fra den.

Da vi havde Øen Vlie i Sigte mødte vi et Kaperskib. Det generede os ikke, men gav alligevel Stødet til en ko-misk Historie. Kokken var bange for at hans Skatte skulde falde i Hænderne paa Kaperne. Derfor svøbte han sine faa Skillinger ind i en snavset Klud og smed dem i en Gryde kogende Gule Ærter. Det gamle Snavs gik i Op-løsning i Suppen og blev blandet med Grøntsagsstumper fra Suppevisken og Flæsk. Da Kaperen var sejlet sin Vej bad vi Kokken komme med Maden. Han fiskede hurtigt sin Skat op – den var blevet rensat for flere Maaneders Snavs – og serverede sin Bænkevælling for os. Da vi saa havde fyldt denne uhumske Føde i os fortalte han os med